

[Bertel Haarder]

BBC og fået produktiviteten og ideerne til at komme frem.

Det andet, som jeg blev klar over nu, var det, jeg ikke kunne få at vide under sidste punkt på dagsordenen, nemlig hvorfor socialdemokratiet synes, det er en dårlig idé, at vi får de norske og svenske programmer ind i danske hjem via kabler. Forklaringen kom med hr. Søren Hansens indlæg, idet han sagde, at han ønskede, vi skulle lave samproduktion med de andre nordiske lande, sådan at man ikke fik sendt revl og krat, men i stedet for lavede et redigeret nordisk program, eventuelt måske ligefrem en nordisk TV-station med medarbejdere fra alle landene, sådan at man altså fik en samproduktion, i stedet for at folk selv kunne trykke sig ind på det program, de ville se.

Det er det, vi i venstre kalder tyggemad. Det er det, som får os til at føle, at bureaukraterne er ude på at forbyde os at vælge, hvad vi vil se. Den tankegang kunne vi måske forstå, hvis vi lå som et vedhæng til en stor nation, som havde 10 forskellige reklamestationer, men her drejer det sig altså om, at venstre har stillet forslag om, at norsk og svensk TV frit skulle kunne vælges i danske hjem, men selv det forslag skal vi altså høre er for frit. Det må tygges igennem først, vi må skrælle det fra, som folk ikke må få for meget af. Hvis jeg har misforstået det, vil jeg gerne korrigeres, men sådan opfattede jeg hr. Søren Hansens argumentation imod nordisk kabel-TV.

Og så står vi der igen og må konstatere, at forskellen mellem socialdemokratiets og venstres og andre partiers kulturpolitik er, at vi tør give plads for en større frihed. Vi er ikke ude på det kommercielle, det har vi dokumenteret med det forslag, der er fremsat her, men vi vil gerne lade blomsterne blomstre, tage risikoen, give nogle chancen for at prøve noget helt nyt. Selv om den eksisterende generaldirektør synes, det er en forfærdelig idé, skal de have lov. Det er forskellen, og derfor må jeg sige, at meddelelsen om, at hverken ministeren eller hr. Søren Hansen betragter monopolets bevarelse som en hellig ko, egentlig ikke ændrer så meget ved problemstillingen, for nu er det altså tyggemaden, der er en hellig ko, nu er det troen på stordriften, som er en hellig ko, og det synes jeg egentlig ikke det bliver meget bedre af.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen stillede et par konkrete spørgsmål – alle er gået, men jeg kan da godt svare alligevel. Hun spurgte, hvor stor en del af indtægterne der skulle overføres til den nye kanal. Jeg vil svare: f. eks. 25 pct., måske ad åre mere. Hun spurgte, om alsidighedsprincippet også skal gælde for DUR. Ja, det vil jeg tro. Når vi ikke har skrevet det, skyldes det, at vi synes, det nye repræsentantskab må være lige så fornuftigt som folketinget til at afgøre det. Det er såmænd af lutter beskedenhed. Vi synes, at når vi laver en anden folkelig forsamling end folketinget, så lad dog den få lov til at starte på bar bund; måske skal alsidighedsprincipperne formuleres lidt anderledes.

Så spørger fru Marianne Bentsen-Pedersen, om ikke dette med amtsrådene blot fører til, at socialdemokratiet og venstre kommer til at dominere fuldstændigt. Jeg vil dertil sige, at hvis man kan finde en bedre løsning, er vi meget lydhøre; man kunne teoretisk set godt tage udgangspunkt i amtsrådene og stadig væk sikre, at også mindre partier får en rimelig repræsentation.

Hun spurgte, hvad vi egentlig havde tænkt os med radionævnet, om det betød, at vi nu skulle have så firkantede regler, at man kunne gå til domstolene, når de blev overtrådt. Nej, vores tanke er netop, at når monopolet er brudt, er der ikke behov for helt den samme radiorådskontrol med udsendelserne, så er det kun de formelle overtrædelser, vi behøver at kontrollere, og dem kan vi lade et radionævn bestående af dommere tage sig af.

Hr. Arne Melchior har selvfølgelig ret i, at er man ikke afhængig af det ene, så er man afhængig af det andet. Det afgørende for os er, at den nye radiostation skal være uafhængig af den bestående radiostation. Det andet, som ikke er så afgørende, men også vigtigt, er, at den skal være uafhængig af regeringen. Dermed synes jeg at jeg har svaret hr. Arne Melchior, som nu også er gået.

Til slut vil jeg sige dels tak for debatten, dels at der er masser af spørgsmål at stille, specielt vedrørende kabel-TV-forslaget. Hvad det sidste forslag angår, skal vi åbenbart vente på mediekommissionen; det sagde jo hr. Bernhard Baunsgaard, og så kommer vi til at vente på mediekommissionen. Jeg vil da sætte min lid til, at mediekommissionen endnu en gang handler hurtigt, lige så hurtigt som